

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art.83 ust.1 i ust.3 , art.6 ust.1 punkt 5, art.9 ust.5 , art.13 punkt 4 , art.18 punkt 8 i punkt 9 , art.20 ust.1 , art.22 , art.23 ust.1 , art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1442,z późn. zm.), art. 11 ust.1 , art. 21 ust.1 ustawy z dnia 26 marca 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U z 1997 r. , Nr 28 , poz. 153 ze zm.) , art.23 ust.2 , art.24 ust.1 i ust.3 , art. 29 ust.1 ustawy z dnia 23 stycznia o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (D. U . z 2008 r. , Nr 164 , poz. 1027 ze zm) stwierdził ,że S. S. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej :

1.podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu rentowym , oraz wypadkowemu w okresach od 1 września 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. i od 1 stycznia 2008 r. do 27 stycznia 2013 r.

2.miesięczne podstawy wymiaru składek z ww. tytułu wynoszą:

a) na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne tj. emerytalne , rentowe i wypadkowe za miesiące

- od września 2002 r. do listopada 2002 r. – 1237,17 zł

- od grudnia 2002 r. do lutego 2003 r. – 1257,49 zł

- od marca 2003 r. do maja 2003 r. – 1335,25 zł

- od czerwca 2003 r. do sierpnia 2003 r. – 1337,21 zł

- od września 2003 r. do listopada 2003 r. – 1284,61 zł

- od grudnia 2003 r. do lutego 2004 r. – 1296,01 zł

- od marca 2004 r. do maja 2004 r. – 1366,10 zł

- od czerwca 2004 r. do sierpnia 2004 r. – 1399,30 zł

- od września 2004 r. do listopada 2004 r. – 1338,32 zł

- od grudnia 2004 r. do lutego 2005 r. – 1361,96 zł

- od marca 2005 r. do maja 2005 r. – 1443,28 zł

- od czerwca 2005 r. do sierpnia 2005 r. – 1449,27 zł

- od września 2005 r. do listopada 2005 r. – 1391,12 zł

- za grudzień 2005 r. – 1408,34 zł

- od stycznia 2008 r. do lutego 2008 r. – 1622,05 zł

- od marca 2008 r. do maja 2008 r. – 1739,90 zł

- od czerwca 2008 r. do sierpnia 2008 r. – 1790,39 zł

- od września 2008 r. do listopada 2008 r. – 1770,82 zł

- za grudzień 2008 r. – 1781,13 zł

- od stycznia 2009 r. do grudnia 2009 r. – 1915,80 zł
- od stycznia 2010 r. do grudnia 2010 r. – 1887,60 zł
- od stycznia 2011 r. do grudnia 2011 r. – 2015,40 zł
- od stycznia 2012 r. do grudnia 2012 r. – 2115,60 zł
- za styczeń 2013 r. – 1940,34 zł

b) na ubezpieczenia zdrowotne za miesiące:

- od września 2002 r. do listopada 2002 r. – 1237,17 zł
- od grudnia 2002 r. do lutego 2003 r. – 1257,49 zł
- za marzec 2003 r. – 1335,25 zł
- od kwietnia 2003 r. do maja 2003 r. – 1779,43 zł
- od czerwca 2003 r. do sierpnia 2003 r. – 1689,63 zł
- od września 2003 r. do listopada 2003 r. – 1717,37 zł
- od grudnia 2003 r. do lutego 2004 r. – 1756,19 zł
- od marca 2004 r. do maja 2004 r. – 1831,44 zł
- od czerwca 2004 r. do sierpnia 2004 r. – 1782,47 zł
- od września 2004 r. do listopada 2004 r. – 1799,46 zł
- od grudnia 2004 r. do lutego 2005 r. – 1822,13 zł
- od marca 2005 r. do maja 2005 r. – 1910,99 zł
- od czerwca 2005 r. do sierpnia 2005 r. – 1818,93 zł
- od września 2005 r. do listopada 2005 r. – 1852,73 zł
- za grudzień 2005 r. – 1871,73 zł
- od stycznia 2008 r. do lutego 2008 r. – 2168,30 zł
- od marca 2008 r. do maja 2008 r. – 2328,80 zł
- od czerwca 2008 r. do sierpnia 2008 r. – 2287,40 zł
- od września 2008 r. do listopada 2008 r. – 2364,27 zł
- od grudnia 2008 r. do lutego 2009 r. – 2392,76 zł
- od marca 2009 r. do grudnia 2009 r. – 2491,57 zł
- od stycznia 2010 r. do grudnia 2010 r. – 2592,46 zł
- od stycznia 2011 r. do grudnia 2011 r. – 2704,31 zł

- od stycznia 2012 r. do grudnia 2012 r. – 2828,31 zł
- od stycznia 2013 r. do grudnia 2013 r. – 2908,13 zł
- c) na Fundusz Pracy za miesiące:
 - od września 2002 r. do listopada 2002 r. – 1237,17 zł
 - od grudnia 2002 r. do lutego 2003 r. – 1257,49 zł
 - od marca 2003 r. do maja 2003 r. – 1335,25 zł
 - od czerwca 2003 r. do sierpnia 2003 r. – 1337,21 zł
 - od września 2003 r. do listopada 2003 r. – 1284,61 zł
 - od grudnia 2003 r. do lutego 2004 r. – 1296,01 zł
 - od marca 2004 r. do maja 2004 r. – 1366,10 zł
 - od czerwca 2004 r. do sierpnia 2004 r. – 1399,30 zł
 - od września 2004 r. do listopada 2004 r. – 1338,32 zł
 - od grudnia 2004 r. do lutego 2005 r. – 1361,96 zł
 - od marca 2005 r. do maja 2005 r. – 1443,28 zł
 - od czerwca 2005 r. do sierpnia 2005 r. – 1449,27 zł
 - od września 2005 r. do listopada 2005 r. – 1391,12 zł
 - za grudzień 2005 r. – 1408,34 zł
 - od stycznia 2008 r. do lutego 2008 r. – 1622,05 zł
 - od marca 2008 r. do maja 2008 r. – 1739,90 zł
 - od czerwca 2008 r. do sierpnia 2008 r. – 1790,39 zł
 - od września 2008 r. do listopada 2008 r. – 1770,82 zł
 - za grudzień 2008 r. – 1781,13 zł
 - od stycznia 2009 r. do grudnia 2009 r. – 1915,80 zł
 - od stycznia 2010 r. do grudnia 2010 r. – 1887,60 zł
 - od stycznia 2011 r. do grudnia 2011 r. – 2015,40 zł
 - od stycznia 2012 r. do grudnia 2012 r. – 2115,60 zł
 - za styczeń 2013 r. – 1940,34 zł

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że S. S. (pomimo zgłoszonego od dnia 1 września 2002 r. zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej) w okresach od 1 września 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. i od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2013 r. faktycznie wykonywał działalność gospodarczą , a w związku z faktem, że nie posiadał innego

tytułu do ubezpieczeń społecznych w okresach od 1 września 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. i od 1 stycznia 2008 r. do 27 stycznia 2013 r. podlegał ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu, a od dnia 28 stycznia 2013 r. (od tego dnia ma ustalone prawo do renty rodzinnej) podlegał obowiązkowo ubezpieczeniu zdrowotnemu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w treści decyzji wskazał, że zgodnie z art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą opłacająca składki wyłącznie za siebie jest zobowiązana do opłacania składek za dany miesiąc do 10-go dnia następnego miesiąca. Organ rentowy zaznaczył, że wysokość podstawy wymiaru składek na ww. ubezpieczenia została ustalona w oparciu o istniejące we wskazanych okresach przepisy i wskazał, że do 26 grudnia 2008 r. (zgodnie z art. 18 ust.8 -10 ustawy systemowej) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących działalność stanowiła zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale (składka w nowej wysokości obowiązuje od trzeciego miesiąca następnego kwartału), a od 27 grudnia 2008 r. (zgodnie z art. 18 ust.8 ustawy systemowej) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących działalność stanowiła zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% przeciętnego miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek ogłoszonego w trybie art. 19 ust.10 na dany rok kalendarzowy (składka w nowej wysokości obowiązuje od 1 stycznia do 31 grudnia danego roku). Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe z zastrzeżeniem ust.2 i 3. W odniesieniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne organ rentowy wskazał, że zgodnie z obowiązującymi w okresach objętych decyzją przepisami, stanowiła zadeklarowana kwota nie niższa niż 75% przeciętnego wynagrodzenia. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że podstawę wymiaru składki na Fundusz Pracy stanowiła podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Organ rentowy zaznaczył, że za okresy za które S. S. nie opłacił należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy jest zobowiązany do ich uregulowania wraz z odsetkami za zwłokę. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał obowiązujące płatnika składek stopy procentowe od podstaw ich wymiaru: na ubezpieczenia emerytalne – 19,52%, na ubezpieczenie rentowe za okres od 1 września 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. – 13%, za okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 stycznia 2012 r. – 6%, za okres od 1 lutego 2012 r. do nadal 8,00%, na ubezpieczenie wypadkowe za okres od 1 września 2002 r. do 31 grudnia 2003 r. – 1,62%, za okres od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2005 r. – 1,93%, za okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 marca 2009 r. – 1,80%, za okres od 1 kwietnia 2009 r. do 31 marca 2012 r. -1,67%, za okres od 1 kwietnia 2012 r. do nadal 1,93%, na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 1 września 2002 r. do 31 grudnia 2002 r. – 7,75%, za okres od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2003 r. – 8,00%, za okres od 1 stycznia 2004 r. – 8,25%, za okres od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2005 r. – 8,50%, za okres od 1 stycznia 2008 r. do nadal – 9,00% i na Fundusz Pracy 2,45%.

/decyzja k.35-40 akt ZUS/

W dniu 10 kwietnia 2015 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie S. S., w którym wniósł o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.
- uznanie zawieszenia opłacania składek na ubezpieczenia społeczne zgodnie z pismem ZUS znak (...) z dnia 1 lutego 2000 r.
- uznania okresów przedawnienia – z wyłączeniem okresów za które zostały złożone dokumenty rozliczeniowe składek (...) za okresy: od czerwca do października 2001 r., za grudzień 2001 r., od marca do sierpnia 2002 r..
- uznanie, że wnioskodawca sporadycznie i incydentalnie uzyskiwał przychody i tym samym nie powodowało to konieczności naliczania składek w pełnej wysokości.
- rozstrzygnięcia wszelkich wątpliwości na jego korzyść.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawca podkreślił, że od dnia 1 września 2002 r. dokonał wyrejestrowania z opłacania składek na ubezpieczenia społeczne (pismo do ZUS z dnia 10 września 2002 r.) z uwagi na brak osiągnięcia przychodów. Ponadto wskazał, że okresy podlegania ubezpieczeniom od 2002 r. do 2009 r. podlegają

przedawnieniu i stosunku do tych okresów nie może być wydana wsteczna decyzja o naliczeniu składek. Jak podkreślił wnioskodawca zaskarżona decyzja została wydana na skutek złożonego wniosku o umorzeniu należności z tytułu nieopłaconych składek , a nie w wyniku przeprowadzonej kontroli. Odwołujący wskazał ,że nigdy całkowicie nie zlikwidował działalności gospodarczej , a osiągnane przez niego dochody nie przekraczały najniższych świadczeń i progów płacowych oraz podatkowych. S. S. zaznaczył ,że podjęta przez niego decyzja o nieopłacaniu składek , w przypadku osiągnięcia nikłych przychodów, była uzasadniona społecznie , a naliczenie składek zgodnie z zaskarżoną decyzją spowoduje powstanie długu , którego nie będzie mógł spłacić.

/odwołanie k.2-3/

W odpowiedzi na odwołanie , która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 8 maja 2015 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wywoził jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k.30-32/

Na rozprawie w dniu 11 stycznia 2016 r. pełnomocnik wnioskodawcy oświadczył ,że kwestionuje zaskarżoną decyzję w części dotyczącej podlegania wnioskodawcy ubezpieczeniom społecznym.

/oświadczenie pełnomocnika min.00:36:16 – 00:43:57 – płyta CD k.40/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Od dnia 1 lipca 1991 r. wnioskodawca S. S. posiada wpis do ewidencji działalności gospodarczej (działalność prowadzi pod firmą Z.P.U.R. (...)) . W okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 27 stycznia 2013 r. nie posiadał innych tytułów do ubezpieczeń społecznych , a od dnia 28 stycznia 2013 r. ma ustalone prawo do renty rodzinnej po zmarłej żonie.
/okoliczności bezsporne/

Pismem z dnia 1 lutego 2000 r. organ rentowy poinformował wnioskodawcę ,że ustawa z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych nie przewiduje możliwości zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.

/pismo k.28//

S. S. formalnie nie zlikwidował prowadzonej przez siebie działalności (polegającej na produkcji mebli) , a po 2002 r. nigdzie jej nie reklamował. Od 2002 r. wnioskodawca wykonał na rzecz swoich znajomych około 20 zleceń (w ciągu roku były to kilka zleceń). Wszystkie dochody jakie uzyskał wnioskodawca z działalności wykazał w zeznaniach składanych w Urzędzie Skarbowym.

/zeznania wnioskodawcy min.00:04:05 – 00:34:40 – płyta CD k.40/

Za poszczególne miesiące lat 2002 – 2013 S. S. składał w Urzędzie Skarbowym formularze VAT 7 tj. deklaracje dla podatku od towarów i usług.

W latach 2008 – 2013 wnioskodawca w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą osiągał następujące przychody:

- 2008 r. – przychód – 13 909,66 zł (dochód 3 964,33 zł)

- 2009 r. – przychód – 6 979,48 zł (strata 1 454,70 zł)

- 2010 r. – przychód – 14 750,02 zł (dochód 2 644,09 zł)

- 2011 r. – przychód – 14 597,09 (dochód 1 882,17 zł)

- 2012 r. – przychód – 8 995,91 zł (dochód 343,53 zł)

- 2013 r. – przychód – 3 252,02 zł (strata 2050,60 zł)

/roczne zeznania podatkowe wnioskodawcy k.4-27 odwrót , księgi przychodów i rozchodów wnioskodawcy k.45/

W dniu 9 stycznia 2015 r. do organu rentowego wpłynął wniosek S. S. o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne , rentowe i wypadkowe. Jako datę zawieszenia prowadzonej działalności wnioskodawca wskazał datę 1 września 2002 r.

/wniosek o umorzenie w aktach ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie zgromadzonych w aktach dokumentów oraz zeznań wnioskodawcy.

Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że jest on wystarczający by wyjaśnić sporną okoliczność – a mianowicie czy wnioskodawca w okresach od 1 września 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. i od stycznia 2008 r. do 27 stycznia 2013 r. faktycznie prowadził działalność gospodarczą i z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie S. S. jest nieuzasadnione.

Na wstępie zauważyć należy, że decyzja o objęciu określonym tytułem ubezpieczenia społecznego, jak również decyzja ustalająca podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne ma charakter decyzji deklaratoryjnej, albowiem stwierdza jedynie zaistnienie stanu prawnego zgodnego z przepisami prawa ubezpieczeń społecznych. Na kształt decyzji dotyczącej ubezpieczenia wpływa tym samym jedynie fakt istnienia bądź nieistnienia tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, a w drugim przypadku – istnienie takiej sytuacji faktycznej, która odpowiada konkretnemu przepisowi regulującemu podstawę wymiaru składki.

Zgodnie z treścią art.6 ust. 1 punkt 5 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na mocy art.13 punkt 4 powyższej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

W judykaturze i piśmiennictwie utrwalony jest pogląd, że obowiązkowe ubezpieczenie społeczne osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z rzeczywistego prowadzenia tej działalności.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać w pierwszej kolejności należy na definicję działalności gospodarczej zawartą w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010 r., Nr 220, poz. 1447 ze zm.). Działalnością gospodarczą w rozumieniu tej ustawy jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

W orzecznictwie przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej są: 1) zawodowy (a więc stały) charakter, 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań, 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania i 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym /por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6 grudnia 1991 r., sygn. III CZP 117/91, opubl. OSNCP 1992 nr 5, poz. 65/. Podkreśla się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie

może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie jest rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Nie uznaje się więc za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej /por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2005 r., sygn. I UK 95/05, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 19-20, poz. 311, str. 863; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., sygn. II UK 111/03, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2003, Nr 17, poz. 1; wyrok NSA z dnia 19 marca 1991 r., (...) SA/Wa 898/90, (...) 1992, nr 3-4, poz. 58; wyrok NSA z dnia 17 września 1997 r., (...) SA/Wa (...), Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32/

W ocenie Sądu działalność wnioskodawcy w okresie od 1 września 2002 r. do 31 grudnia 2005 r. i od 1 stycznia 2008 r. do 27 stycznia 2013 r. spełniała wszystkie powyższe elementy. Podkreślić należy, że nie jest możliwym przyjęcie, że wnioskodawca zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej we wrześniu 2002 r., gdyż istniejące wówczas przepisy nie przewidywały takiej możliwości. Stosowne regulacje w tym zakresie zostały wprowadzone do ustawy systemowej z dniem 20 września 2008 r. i dopiero od tego momentu stosownie do treści art. 36a ust.2 ustawy systemowej było możliwym zawieszenie prowadzenia działalności i tym samym przedsiębiorca nie był zobowiązany do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne od dnia dokonania zawieszenia. Tak więc do 20 września 2008 r. przedsiębiorca chcąc zaprzestać opłacania składek na ubezpieczenia społeczne musiał z formalnego punktu widzenia zakończyć działalność, a więc ją wyrejestrować.

W spornych okresach wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą, a świadczy o tym jego zachowanie. Jak sam przyznał wnioskodawca, w treści odwołania od zaskarżonej decyzji, nie miał nigdy woli całkowitej likwidacji działalności, a co za tym idzie liczył się z możliwością osiągnięcia z tego tytułu określonych dochodów. Miał zatem wolę rzeczywistego prowadzenia działalności. Gdyby rzeczywistą wolą wnioskodawcy było zaprzestanie działalności to nie tylko powinien on dokonać stosownego wyrejestrowania, ale co również istotne, nie powinien prowadzić żadnej ewidencji w tym zakresie. Tym czasem wnioskodawca w spornych okresach nie tylko wykonywał czynności zgodne z przedmiotem działalności, ale co istotne, prowadził ewidencję działalności (tj. księgi przychodów) i składał stosowne deklaracje rozliczeniowe w Urzędzie Skarbowym. Tak więc wolą wnioskodawcy było uczestniczenie w obrocie gospodarczym i nie ma przy tym znaczenia jakie w rzeczywistości osiągał przychody. O tym czy dana działalność przynosi spodziewany zysk przedsiębiorcy decyduje bowiem rynek, a co za tym idzie konkurencyjność danej usługi.

W odniesieniu zaś do podnoszonego w odwołaniu od decyzji zarzutu przedawnienia, wskazać należy, że stanowisko skarżącego jest nieuzasadnione. Decyzja dotycząca S. S. odnosi się do kwestii podlegania przez niego ubezpieczeniom społecznym i wysokości podstawy wymiaru składek, a nie zaś kwestii ustalenia zobowiązań składkowych. Czym innym jest bowiem kwestia ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym i określenie podstaw wymiaru składek, a czym innym jest kwestia ustalenia wysokości zobowiązania płatnika z tytułu nieopłaconych składek. Sąd podziela pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 lipca 2013 roku (III AUa 1688/12, Lex nr 1372292) zgodnie z którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach uprawnień wynikających z art.83 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych może wydać decyzję ustalającą prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w każdym czasie, a prawo do wydania takiej decyzji nie ulega przedawnieniu, temu bowiem (zgodnie z art. 24 ust.4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) podlegają jedynie należności z tytułu składek. Skoro decyzja dotycząca wnioskodawcy nie określiła należności jakie powinien opłacić płatnik to zarzut przedawnienia nie może zostać wzięty pod uwagę.

Na marginesie dodać należy, że kwestia ewentualnego umorzenia składek może być rozpatrywana dopiero w momencie uprawomocnienia się orzeczenia odnoszącego się do kwestii podlegania ubezpieczeniom przez wnioskodawcę.

Tutejszy Sąd pragnie jednocześnie zaznaczyć ,że w prawie ubezpieczeń społecznych nie stosuje się klauzul generalnych, w tym zasad współżycia społecznego .Tym samym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych art. 5 Kodeksu Cywilnego nie ma zastosowania. Przepisy prawa z zakresu ubezpieczeń społecznych są przepisami bezwzględnie obowiązującymi i przy ich stosowaniu ani organ rentowy ani sąd nie mogą mieć na uwadze zasad współżycia społecznego; przepisy te muszą być bezwzględnie przestrzegane w stosunku do wszystkich nawet, jeśli jawią się one osobie zainteresowanej jako subiektywnie niesprawiedliwe.

Na marginesie należy zauważyć, że Sąd do ustaleń faktycznych nie przyjął danych o dochodach z dokumentów przedstawionych przez Urząd Skarbowy na k. 47 as. Powodem nieprzyjęcia tych danych jest brak rozdzielenia dochodów wnioskodawcy tylko z działalności i prawdopodobnych dochodów jego żony. Jedyne dokumenty złożone przez wnioskodawcę przy odwołaniu mogły zweryfikować te dane które znalazły się w wydrukach z Urzędu Skarbowego, jednak dokumenty te dotyczą tylko okresu od 2008 roku.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art. 477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od S. S. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (tj. Dz. U. 2013, poz.490 , z późn. zm.).Sąd ustalając w/w kwotę wziął pod uwagę §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz.1078) oraz treść § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(Dz. U. z 2015 roku , poz.1804).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.